

[Gunnar Fog-Petersen.]

og det andet Omraade indarbejder det Princip sig mere og mere, at Honoraret skal staa i direkte Forhold til de Værdier, man har med at gøre, uden at der tages Hensyn til det Arbejde, der udføres. Jeg kan ikke erkende, at denne Betragtning er rigtig, eller at Samfundet i Længden kan se roligt paa, at der sker en skæv Udvikling i saa Henseende. Naturligvis er Ansvar et større, naar det drejer sig om store Værdier, og det er ikke urimeligt, at der tages Hensyn hertil, men der bør ogsaa tages Hensyn til, hvad der almindeligt i vort Samfund ydes for Arbejder af lignende Kvalitet. Desværre viser det sig mere og mere, at Frihed og navnlig Frihed til at slutte sig sammen i Foreninger og danne Monopoler tager Retning af Misbrug, som det bliver nødvendigt for eller senere for Samfundsmagten at tage Stilling til og sætte Grænser for.

I § 72 om udenlandske Aktieselskaber er det sat som en absolut Betingelse for, at Ministeren kan tillade et udenlandsk Aktieselskab at drive Forretning her i Landet, at der indrømmes danske Aktieselskaber en tilsvarende Ret i vedkommende Land. Det kan være rigtigt, at man stiller dette Forlangende, hvis der er Krav derom, men det kunde jo tænkes, at det danske Samfund havde Fordel af, at udenlandske Aktieselskaber opererede her i Landet, selv om vi ikke havde den samme Rettighed i det paagældende Land, fordi vi maaske ingen Interesse havde i at arbejde i dette Land.

I § 80 staar der, at Sager til Omstødelse af Nægtelser skal anlægges ved Østre Landsret. Sidst da Loven var til Behandling her, pegede jeg som Repræsentant for en jydsk Kreds paa, at der neppe er nogen Anledning til at give Østre Landsret andre Sager end dem, der naturligt falder ind under dens Omraade, men at lade Vestre Landsret faa de Sager, der naturligt hører ind under den. Jeg tænker, at vi forholdsvis let kan blive enige om det.

Hvad Bøderne angaar, er de jo til en vis Grad tilpassede efter det nye Prisniveau. For enkeltes Vedkommende er de ikke sat ned i Forhold til det Stauningske Forslag, og for alles Vedkommende er de forhøjede i Forhold til den gældende Lov. I et enkelt Tilfælde var der sat en særlig stor Straf, som var specielt anført i den Stauningske Lov, nemlig Bødestraffen for Direktørers Spekulation i Selskabets egne Aktier. Det afspejlede jo de daværende Forhold paa et bestemt Omraade, som var stærkt kritiseret og meget omdisputeret

ogsaa her i Rigsdagen. Jeg tror, at naar Resultatet af Kampagnen den Gang bliver dette, at man nu fra alle Sider er enig om at fastslaa i Loven, at det er forbudt Direktørerne at spekulere i deres Selskabers Aktier, behøver man ikke at have en særlig Straffebestemmelse, man kan i Almindelighed fastslaa, at Overtrædelser af Lovens Bestemmelser straffes med Bøder af forskellige Størrelser. Om 4 000 Kr. er passende eller ej som Maksimumsgrænse, kan man jo drøtte. I mangfoldige Tilfælde vil Bøderne blive langt ringere.

Hermed skal jeg anbefale Forslaget samt den lille Pram, det har paa Slæbetov, til velvillig Behandling i et Udvalg.

Handelsministeren (Stensballe): Jeg vil gerne takke for den velvillige Modtagelse, som er blevet det lille Lovforslag om Tillæg til Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura med videre til Del fra alle Ordførernes Side. Jeg vil ogsaa takke Ordførerne for de tre Partier, det konservative Folkeparti, Venstre og Radikale, for den ret velvillige Behandling, de har givet Forslaget til Lov om Aktieselskaber, og for Tilsagnet om en velvillig Udvalgsbehandling. At der kan være mange Enkeltheder at tale om i Udvalget, forstaar jeg saa udmærket godt, og jeg vil ogsaa tro, at jeg vil faa Vanskelighed ved i Dag at faa besvaret alle de Spørgsmaal, der er rejst her ved første Behandling. Men det forekommer mig ogsaa, at en Del af de Spørgsmaal bedst vil kunne behandles i det Udvalg, som jeg forstaar bliver nedsat. At en Del Aktieselskaber siden Krigen er gaaet i Stykker, da den første Nedgang kom, er jo et Faktum. Der er ogsaa gaaet en Del i Stykker senere, og det er lige saa rigtigt, at Grunden dertil i adskillige Tilfælde har været værre Ting end den mindre gode Soliditet. Jeg er ganske enig med det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) deri, og jeg er lige saa enig med ham i, at vi ikke er i Stand til at lovgive saaledes, at alt, hvad der kan betegnes som Svindel, kan forhindres gennem Lovgivning. Skulde vi kunne komme til en Lovgivning, der i saa Henseende var betryggende, tror jeg ogsaa, den blev saa trykkende, at den vilde komme til at hemme Erhvervslivet i dets forskellige Grene. Jeg skal endvidere give det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) Ret i, at Kontrolbestemmelserne til Beskyttelse af Aktionærerne og Kreditorerne ikke maa være af en saadan Art, at de virker hemmende paa Erhvervslivets sunde og naturlige Udvikling. Jeg vil gerne i denne